

31998D0527

L 234/39

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

21.8.1998

ODLOČBA KOMISIJE**z dne 24. julija 1998****o ravnanju z goljufijami DDV pri nacionalnih računih (razlike med teoretičnimi DDV in dejanskimi DDV prejemki)**

(notificirano pod dokumentarno številko C(1998) 2202)

(Besedilo velja za EGP)

(98/527/ES, Euratom)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo,

ob upoštevanju Direktive Sveta 89/130/EGS, Euratom z 13. februarja 1989 o uskladitvi urejanja bruto nacionalnega proizvoda po tržnih cenah ⁽¹⁾ in zlasti člena 1 Direktive,ker se Odločba Komisije 94/168/ES, Euratom z 2. februarja 1994 o ukrepih, ki jih je treba sprejeti za izvajanje Direktive Sveta 89/130/EGS, Euratom o uskladitvi urejanja bruto nacionalnega proizvoda po tržnih cenah ⁽²⁾, nanaša zlasti na davčno utajo, vendar ne opisuje izrecno, kako je treba ravnati pri utaji DDV; ker je torej treba razložiti, kako ravnati v takšnem primeru;

ker morajo države članice zato, da bi zagotovile temeljite ocene svojih BDP in BNP v skladu z Direktivo 89/130/EGS, Euratom, prilagoditi ocene tako, da upoštevajo utajo DDV;

ker se ta prilagoditev nanaša na tisto komponento razlike med teoretičnimi in dejanskimi prejemki DDV, ki gre na račun utaje, ne pa spregleda kupca („brez sokrivde“);

ker so ukrepi, ki jih določa ta odločba, združljivi z mnenjem odbora, ustanovljenega po členu 6 Direktive 89/130/EGS, Euratom,

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Države članice izračunavajo vrednost utaje DDV „brez sokrivde“ tako, da uporabijo metode, navedene v Prilogi te odločbe.

Države članice za omenjeno izračunavanje določijo teoretične in dejanske prejemke DDV ter izračunajo razliko med zneskoma z uporabo naslednje formule:

Utaja "brez sokrivde" = Teoretični prejemki DDV minus dejanski prejemki DDV minus časovne razlike minus plačilna nesposobnost minus izpadli prejemki (utaja "s sokrivdo")

Države članice po potrebi prilagodijo znesek dodane vrednosti v svoji oceni BDP in BNP, narejeni v skladu z Direktivo 89/130/EGS, Euratom, tako da ga dodajo tisti vrednosti, ki jo dobijo z izračunom utaje „brez sokrivde“, na podlagi zgoraj navedene formule.

Člen 2

Da bi države članice lahko opravile prilagoditev, opisano v členu 1, lahko uporabijo metodo, ki je enakovredna tisti, opisani v prvem pododstavku člena 1, in ki prinaša primerljive rezultate.

⁽¹⁾ UL L 49, 21.2.1989, str. 26.

⁽²⁾ UL L 77, 19.3.1994, str. 51.

Člen 3

Države članice najpozneje do 1. oktobra 1998 pošljejo Komisiji pojasnilo o uporabljenih virih in metodah ter navedejo vrednost opravljenih prilagoditev. Komisija v skladu s členom 19 Uredbe Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 ⁽¹⁾ preuči veljavnost uporabljenih virov in metod ter opravljenih prilagoditev in primerljivost dobljenih rezultatov, zlasti kadar v skladu s členom 2 metoda, opisana v prvem pododstavku člena 1, ni bila uporabljena.

Rok za nove države članice (Avstrijo, Finsko in Švedsko) je 1. oktober 1999.

Člen 4

Če lahko država članica Komisiji izkaže, da je enakovreden izračun že razviden iz njene bilance, potem člen 1 preneha veljati. Država članica, ki želi ubrati to pot, mora do 1. oktobra 1998 poslati Komisiji celotno dokumentacijo (za Avstrijo, Finsko in Švedsko: do 1. oktobra 1999).

Komisija obvesti Odbor za BNP o rezultatih izvajanja te odločbe, zlasti o metodah, ki so jih države članice uporabile.

Člen 5

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 24. julija 1998

Za Komisijo
Yves-Thibault DE SILGUY
Član Komisije

⁽¹⁾ UL L 155, 7.6.1989, str. 1.

PRILOGA

Vrednost utaje DDV, pri kateri ne gre za spregled kupca („brez sokrivde“), se izračunava z uporabo naslednjih dveh spremenljivk:

1. vrednost teoretičnih prejemkov DDV;
2. razlika med teoretičnimi prejemki DDV in prejemki DDV, ki so bili v tem obdobju dejansko pobrani.

Izračun teoretičnih prejemkov DDV

Teoretični prejemki DDV so zneski DDV, ki bi bili pobrani, če bi vse enote, zavezane za DDV, ta davek plačevale, kakor zahteva zakon.

Da bi izračunali teoretične prejemke DDV, je treba najprej osnovo DDV prilagoditi trenutni zakonodaji: z drugimi besedami, opredeliti vse posle, za katere velja neodvedljivi DDV. Za končno gospodinjstvo porabo v celoti velja neodvedljivi DDV, medtem ko je treba druge kategorije uporabnikov razdeliti, da bi določili stopnjo neodvedljivosti. Ta izračun je narejen z uporabo podatkov najbolj razcepljenih državnih bilanc, ki so bili na voljo. Osnova DDV se izračuna po celotni sedanji zakonodaji in predpisih, ki veljajo za DDV.

Drugi korak je uporaba ustrezne stopnje DDV za vsak posel, ki tvori osnovo DDV, kakor je določena v prejšnjem odstavku. Stopnje uporabljenega DDV morajo biti tiste, ki veljajo v letu, za katero se izračunava osnova DDV. Teoretični prejemki DDV se izračunajo po sedanji zakonodaji in predpisih, ki veljajo za DDV.

Izračun razlik med teoretičnimi in dejansko pobranimi prejemki DDV v referenčnem obdobju

Izračun razlik med teoretičnimi prejemki DDV (izračunanimi po sedanji zakonodaji in predpisih) in dejanskimi prejemki DDV zajema štiri komponente:

1. časovne razlike med podatki iz zakladnice in državne bilance;
2. priložnostni preklici s strani davčnih organov nekaterih terjatev DDV ob plačilni nesposobnosti;
3. utaja, ki vključuje kupčev spregled (s sokrivdo) (primeri, ko kupec prodajalcu ne plača DDV);
4. utaja, ki ne vključuje kupčevega spregleda (brez sokrivde) (primeri, ko kupec prodajalcu plača DDV, ta pa ga ne nakaže davčnim organom).

Kot rezultat tega dobimo vrednost utaje „brez sokrivde“ tako, da utajo „s sokrivdo“ in s plačilno nesposobnostjo povezane odpovedi odvedemo od razlike med teoretičnimi in dejanskimi prejemki DDV ob upoštevanju časovne razlike med poslom, ki je povzročil obveznost DDV, in prejemki DDV, ki so jih pobrali davčni organi.

$\text{Utaja "brez sokrivde"} = \text{Teoretični prejemki DDV} \text{ minus } \text{dejanski prejemki DDV} \text{ minus } \text{časovna razlika} \text{ minus } \text{plačilna nesposobnost} \text{ minus } \text{manjkajoči prejemki (utaja "s sokrivdo")}$
--

Dejanski prejemki DDV so zneski, ki so jih davčni organi dejansko pobrali v obdobju, na katero se izračun teoretičnih prejemkov DDV nanaša.

Prilagoditve zaradi časovnih razlik so namenjene popravkom prejemkov zaradi dejstva, da se nekatera plačila DDV, opravljena v tekočem letu (n), nanašajo na predhodno leto ($n-1$) in da se nekateri DDV, plačljivi za leto n , poberejo šele v naslednjem letu ($n+1$).

Možni so primeri, kjer sedanja zakonodaja davčnim organom omogoča opraviti priložnostne odpovedi terjatev DDV ob plačilni nesposobnosti. V takih primerih je treba vrednost odpovedi odvesti od razlike med teoretičnimi in dejanskimi prejemki DDV (razen če je bilo to že upoštevano pri izračunavanju teoretičnih prejemkov DDV).

Da bi izračunali vrednost utaje „s sokrivdo“, je treba upoštevati samo tiste dejavnosti, za katere je bila opravljena prilagoditev za neprijavljeno delo (ni zabeležke o statističnih podatkih gospodarsko aktivnih enot).

Z uporabo te metode, s prilagoditvami za neprijavljeno delo, predhodno opravljeno v panogah gospodarske dejavnosti, in z množenjem ustreznih zneskov za dodatno prodajo (neprijavljeno prodajo) po ustreznih stopnjah DDV, je možno oceniti vrednost „manjkajočih“ prejemkov DDV, ki jih davčni organi niso dobili zaradi utaje DDV „s sokrivdo“.

Na primer: če se po prilagoditvi za neprijavljeno delo ocena gospodinjske porabe nekega izdelka brez DDV poveča za 15 % in če je stopnja DDV, ki velja za nakupe tega izdelka 18,6 %, lahko znesek, ki ga dolgujemo davčnemu organu, izračunamo takole:

Manjkajoči prejemki DDV zaradi utaje „s sokrivdo“ = vrednost prodaje izdelka pred prilagoditvijo $\times$ 15 % $\times$ 18,6 %.